

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

26 października

№ 78.

Rok 1935.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 483 —Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich	1279
484 —Opieki Społecznej z dnia 3 października 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o robotach wzbronionych młodocianym i kobietom	1281
485 —Skarbu z dnia 5 października 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zwinięciu Oddziału Urzędu Celnego w Bydgoszczy — Lotnisko	1288
486 —Skarbu z dnia 7 października 1935 r. wydane co do §§ 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o ulgach w zakresie opłat stempowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego	1288
487 —Skarbu z dnia 7 października 1935 r. o opłatach stempowych od weksli	1288
488 —Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 października 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o komisjach klasyfikacyjno-szacunkowych, przewidzianych w ustawie o wykonaniu reformy rolnej	1289

483.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 września 1935 r.

o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Na podstawie art. 11 ust. 1 p. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzone tylko w pomieszczeniach dobrze oświetlonych i dostatecznie obszernych. Stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1 : 8.

(2) O ile zakład posiada pracownię perukarską, pracownia ta powinna znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu.

(3) Zakłady fryzjerskie i golarskie nie mogą być połączone z mieszkaniami, ani służyć do celów mieszkalnych, w szczególności do spania.

§ 2. (1) Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być stale utrzymywane w czystości i porządku oraz należycie przewietrzane. Zmiotki włosów należy niezwłocznie usuwać do specjalnych śmietniczek.

(2) Ściany pomieszczeń powinny być malowane na kolor jasny, a do wysokości co najmniej 2 m mieć powierzchnię gładką, łatwo zmywalną. Podłogi powinny być gładkie i bez szczelin, z materiału nieprzepuszczalnego.

§ 3. Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być zaopatrzone w dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562).

§ 4. Sprzęty w zakładach fryzjerskich i golarskich powinny mieć powierzchnię gładką. Sprzęty wyściełane powinny być całkowicie pokryte materiałem niewchłaniającym kurzu. Umieszczanie w zakładach tych portjer i dywanów jest niedopuszczalne.

§ 5. W zakładach fryzjerskich i golarskich powinny znajdować się:

- a) umywalnia z wodą bieżącą,
- b) przyrząd do wyjaławiania lub odkażania narzędzi,
- c) dostateczny zapas czystej bielizny, w tem co najmniej 3 zmiany fartuchów lub kurtek dla personelu, oraz oddzielne schowki na czystą i brudną bieliznę,
- d) kosze do śmieci i spluwaczki z wodą,
- e) wycieraczki do obuwia,
- f) umieszczony na widocznym miejscu egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz napisy: „Nie pluć na podłogę”, „Nie wolno wprowadzać psów”, „Uprasza się o wycieranie obuwia”.

§ 6. (1) Narzędzia i przybory fryzjerskie i golarskie należy przed użyciem ich do obsłużenia klienta dokładnie oczyścić z tłuszczu i brudu oraz wyjałowić lub odkażić. Na żądanie klienta należy to uczynić w jego obecności. Usuwanie włosów z klienta, narzędzi i przyborów przez zdmuchiwanie jest wzbronione.

(2) Narzędzia metalowe wyjaławia się przez ogrzewanie w specjalnych sterylizatorach fryzjerskich lub przez wygotowanie w 2% roztworze sody, bądź odkaża przez zanurzenie na 10 minut w 70% alkoholu lub 5% wodnym roztworze karbolu, formaliny albo lizolu. Inne narzędzia i przybory odkaża się 5% roztworem formaliny. Twarz klienta wolno zmywać wyłącznie z pomocą czystej serwetki.

(3) Wzbronione jest używanie przez pracowników zakładów już raz użytych wacików do pudrowania oraz trzymanie przez nich narzędzi i przyborów fryzjerskich i golarskich w kieszeniach. Używanie puszek do pudrowania jest wzbronione. Wata powinna być przechowywana w zamkniętych naczyniach szklanych lub metalowych.

§ 7. Przy obsłudze klienta wolno używać wyłącznie bielizny czystej. Używanie w tym celu bielizny już raz użytej przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

§ 8. (1) Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich powinni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste białe fartuchy lub kurтки szczelnie związane na rękach i szyi oraz mieć krótko obcięte i czysto utrzymane paznokcie. Przed obsłużeniem klienta powinni myć dokładnie ręce.

(2) Ubrania pracowników powinny być przechowywane w oddzielnej szafie.

§ 9. W zakładach fryzjerskich i golarskich wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórą. Aktualność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

§ 10. Jeżeli klient jest dotknięty widoczną chorobą skórą, może być obsłużony w zakładzie

wyłącznie pod warunkiem użycia przy tem jego własnej bielizny, narzędzi i przyborów.

§ 11. Miejsca skaleczone przy goleniu lub strzyżeniu należy niezwłocznie zmyć spirytusem i przypalić azotanem srebra (lapisem) lub zajodnować.

§ 12. Włosy, przeznaczone do wyrobów perukarskich, należy przed przeróbką wyjałowić przez gotowanie w ciągu pół godziny w wodzie z szarem mydłem i sodą, przyczem na 20 litrów wody przypaść powinien 1 kg szarego mydła i 1 kg sody. Po wygotowaniu włosów należy je jeszcze wymyć w ciepłej wodzie z mydłem.

§ 13. (1) Każdy z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany szczegółowym oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

(2) Nadzór nad zakładami, wymienionymi w § 1, należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe ustereki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkimi trudnościami lub kosztami. Jeżeli ustereki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 14. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 15. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 337).

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*